

Doordat ik, Wout Van Bavel, met Olyfran een goede score behaald heb, kreeg ik van de organisatie een Interrailticket toegestuurd. Dit is een ticket waarmee je gebruik kan maken van bijna het hele spoorwegnetwerk van gans Europa. Hier heb ik dus ook heel dankbaar gebruik van gemaakt, en het werd een fantastische trip die ik nooit zal vergeten.

We begonnen de reis met twee: ik en mijn zus Lore. Samen trokken we na mijn laatste examen van het hoger onderwijs naar het Zweedse Stockholm. Hier hadden we achteraf bekeken iets te weinig tijd ingecalculeerd, want we hebben niet de volledige stad kunnen bezoeken. Maar zelfs enkele dagen waren genoeg om te zien dat deze stad totaal anders is dan bijvoorbeeld het Belgische Antwerpen. Heel veel jonge ouders, heel sportieve mensen, en een mentaliteit dat 20°C hier wordt aanzien als 35°C. Vanaf dat het zonnetje scheen, ging de bevolking van Stockholm massaal naar het park om er te zonnen.

Na enkele dagen was het al vaarwel Stockholm, en hallo Kopenhagen! Onze volgende stop lag dus in Denemarken. Een heel mooie stad die wel een beetje lijkt op Stockholm, maar ikzelf vind het toch nog net iets charmanter. Misschien is dit zo omdat we hier anderhalve dag meer de tijd hadden dan in Stockholm, dat laat ik in het midden. Hier hebben we het heel gezellig gehad, we hebben samen een fiets gehuurd en alle uithoekjes van de stad bezocht. We hadden toevallig net onze trip naar Kopenhagen geboekt op dezelfde data als het Deense hard rock-festival: Copenhell. Het spreekt dus voor zich dat we in de stad bijzonder veel ruige figuren zijn tegengekomen. Maar dit soort mensen doet natuurlijk geen vlieg kwaad, dus we hebben hier geen last van gehad. Onze trip in Kopenhagen eindigen deden we met een wegwerp-bbq, waarmee we plaatsnamen aan het water van Kopenhagen. Een heel gezellig einde van onze trip hier, om vervolgens weer voort te trekken naar de volgende stad.

Deze volgende stad is Berlijn, de enorme hoofdstad van Duitsland. Om kosten te sparen, namen we nergens een ticketje voor de metro, behalve hier. Berlijn is immers zo groot dat de afstanden te voet niet doenbaar waren. We raakten in Berlijn na een bijzonder lange treinrit van maar liefst 9 uur, al moesten we wel overstappen in Hamburg.

Dat Berlijn de gevolgen van WOII draagt is redelijk duidelijk. Niet per se dat de stad een beetje vervallen is, maar bijzonder veel monumenten zijn in het teken van de tweede wereldoorlog. Ook de communistische invloeden van het verleden zijn nog zichtbaar, dit merkten we toen we een panoramazicht hadden in de tv-toren van de Alexanerplatz. Het was zo duidelijk om te zien welke kant communistisch was, omdat deze gebouwen bijna allemaal identiek waren, en zonder al te veel variatie.

Berlijn was voor mij een speciale trip, omdat er hier een wissel gebeurde van mijn gezelschap. Mijn zus vertrok terug naar huis, omdat zij een full-time job heeft, en de volgende ochtend op haar werk verwacht werd. Ik ben echter geen moment alleen geweest, want mijn vriendin maakte de omgekeerde beweging. Mijn reis gaat vanaf hier verder met haar, en zij zal pas mee terug naar huis komen samen met mij.

Omdat wij elkaar iets langer dan een week hadden moeten missen, stond de eerste dag volledig in het teken van bijpraten, en ontspannen. Berlijn is ook een toffe stad voor gewoon wat te wandelen, en terrasjes te doen. Uiteraard zijn we er daarna wel terug ingevlogen.

Ik heb enkele dingen wel dubbel bezichtigd, maar dat had ik er wel voor over aangezien mijn vriendin dit nog allemaal wou zien. Ik heb in totaal een volledige week doorgebracht in Berlijn, om daarna door te reizen naar Praag.

Na een treinrit van ongeveer 4 uur kwamen we aan in de mooie stad die we bezocht hebben. Hier waren zowel ik als mijn vriendin het er over eens, dat Praag echt een fantastisch mooie stad is. Mooie uitzichten, lekker eten, relaxen, het hoorde er allemaal bij hier. Ik zou de Tsjechische hoofdstad dus altijd aanraden aan anderen, en misschien over enkele jaren nog eens zelf opnieuw bezoeken.

Na Praag volgde het Hongaarse Boedapest. Dit was een zeer lange rit op de trein, dus de eerste dag was onze pijp eigenlijk wel een beetje uit. Onze eerste avond spendeerden we dus in de Jacuzzi van het hotel. Niet onbelangrijk: omdat mijn mama en stiefpapa ons ook niet zo lang konden missen, maakten zij er een city tripje van, om ons te kunnen bezoeken. Deze stad doen we dus met zijn vieren.

Ook Boedapest is zeker een mooie stad, maar helaas begint de vermoeidheid ons hier al parten te spelen, vooral bij mij. Zoveel citytrips zijn nu eenmaal vermoeiend. De teller zal eindigen op zes steden. Dit had als gevolg dat we wat kwaaltjes begonnen krijgen, en niet meer tot de uiterste hoeken van de stad konden gaan.

De mooiste dingen hadden we dan toch achter de rug, en dus konden we weer vertrekken richting de volgende stop: Wenen. Ook één van de mooiere stops van de reis, maar we kampten met hetzelfde probleem als in Boedapest: toenemende vermoeidheid. Dus hier hebben we ons ook niet meer al te hard ingespannen, maar toch wel wat mooie dingen meegenomen.

Dan kwam mijn reis tot een einde in de luchthaven van Wenen. Wat een avontuur is dit geweest. Ik moet eerlijk zijn, ik zou deze reis nooit gedaan hebben als ik het ticket niet had gewonnen, maar wat ben ik blij dat ik het gedaan heb. Heel wat steden mag ik nu van mijn bucketlist schrappen. Het is moeilijk om favorieten aan te duiden, maar als ik ze zou moeten rangschikken van meest geliefd tot minst geliefd, zou het zo zijn: Praag – Wenen – Kopenhagen – Boedapest – Berlijn – Stockholm. Daar wil ik natuurlijk niet mee zeggen dat ik Stockholm niet mooi vond, het waren stuk voor stuk parels.

Ik ben ook heel blij dat ik geen enkel moment alleen ben geweest, al was dit ook een avontuur op zich. De reis plannen nam bijzonder veel tijd in beslag, en ook de kosten lagen enorm hoog. Want

mijn treinticket was gratis, maar dan heb je nog geen overnachtingsplaats voor een volledige maand, of nog niets van eten, laat staan dat dingen bezoeken goedkoop is. De rekening is dus nog enorm hoog opgelopen, maar dat was het zeker waard. Het was een ervaring om u tegen te zeggen, en ik ben heel dankbaar dat ik deze kans heb gekregen van Olyfran.